

OBĚŽNÍK

České katolické misie

Ročník XXV

Paříž
březen - duben 1994

Číslo 2

ODJÍZDĚL JSEM DOMŮ

od vás potěšen a s novou energií. Chtěl bych vám všem poděkovat za hezké chvíle, které prožívám pokaždé, když se v Paříži objevím. Je to pro mne vždycky svátek, a ani vlastně nevadí, že je to jen tak letem světem.

Přerušit namáhavý řetěz povinností v Praze je pro mne - aspoň občas - životně důležité. Paříž se pro mne stala přirozeným přístavem, a to jak díky mým přátelům ve francouzském prostředí, jezuitském i nejezuitském, tak díky mým přátelstvím v prostředí českém, jezuitském a - teď už dokonce i jezuitském (!). Zde, díky tomu, vyvstává i jakási maličká naděje na rozšíření onoho jezuitského zázemí, neboť jeden mladý jezuita v ČR po prvním roce filozofie požádal Otce provinciála o možnost studovat v průběhu letního kurzu ve Francii francouzštinu. Je to schopný a solidní student, a tak Otec provinciál dal svůj souhlas za předpokladu, že na to seženu peníze jinde, než v naší zdejší kase. Samozřejmě, že se budu snažit a shánět kde se dá, protože kdo se před zahájením studia teologie naučí nějaký jazyk, rád ho potom uplatňuje a snaží se navázané styky udržovat. Kdoví, třeba to může nějak prospět i nám... no ne ?

A teď pár slov k vyúčtování za minulý rok. Při úsporném vedení Misie je naše bilance v obou pokladnách velmi pozitivní. Chtěl bych jen připomenout, že obě pokladny jsou *spojitými nádobami*, i když ta šeková má tu výhodu, že umožňuje daňový odpis. (Stačí vyplnit šek na příjemce, kterým je ASSOCIATION DIOCESAINE DE PARIS a poslat jej na adresu *Misie*). Ale hlavní je ta spojitost : převod z jedné pokladny do druhé v obou směrech je samozřejmě kdykoli možný. S více než deseti tisíci franky by neměly vyvstat potíže ani při tisku záhlaví *Oběžníků*. Tolik totiž dohromady v obou pokladnách máme !

Podle mých záznamů vykazovalo bankovní konto *Misie* (pokladna č. 1) ke dni 10. 2. 1994 tento stav : Přebytek z r. 1992 = 1.813,35 Frs. Příjmy od 6. 12. 1992 do 10. 2. 1994 = 12.980,00 Frs, celkem = 14.793,35 Frs. Výdaje : Nájem za kapli a sál (za r. 1993 a 2x v r. 1994) = 2. 500,00 Frs; expe-

Čs. dobrovolník
P. A. Bernáček
(září 1939)

dice *Oběžníků* (s malým přebytkem, bude vyúčtováno dodatečně) = 2.500,00 Frs; předplatné katolického tisku pro českou církev (2x "Documentation Catholique" a 2 časopisy) = 1.674,00 Frs; příspěvky na moje pobyty v Centre Sèvres a na mé cestovné v pařížské oblasti (v r. 1993 a 1x v r. 1994) = 907,00 Frs. Výdaje celkem = 7.581,00 Frs.

V pokladně č. 1 (tj. na bankovním kontě *Misie*) zbývá tedy celkem ke dni 10. 2. 1994 = 7.212,35 Frs.

Kromě toho předám při příští návštěvě Paříže do pokladny č. 2 (tj. panu Stránskému) částku 601,20 Frs, získanou ze sbírky během mše sv. v Centre Sèvres. A 500,00 Frs pro konto "*Bariéry*" předám tady při první příležitosti. Ještě jednou vás všechny zdravím, zdraví a energii do další práce přeji a vyprošuji všem.

V Praze 15. února 1994.

Váš

HT Kolář

On je ten Beránek, který byl zabit za hříchy světa; který svou smrtí naši smrt zrušil a vzkříšením obnovil život. A tak vstoupila do světa tvá radost.

Preface velikonoční I.

NEPŘEHLÉDNĚTE ! NEPŘEHLÉDNĚTE ! NEPŘEHLÉDNĚTE !

V SOBOTU 7. KVĚTNA 1994 VE ČTVRT NA ŠEST VEČER (17 h15) BUDE PRO NÁS SLOUŽENA OTCM BLAHOU V KAPLI DOMU CENTRE SEVRES - 35, rue de Sèvres, 5.patro, 75006 Paris, métro Sèvres-Babylone **ČESKÁ MŠE SV.**

Po mši sv. společné setkání v sále č. 5 (přízemí domu) a beseda s českými studenty o jejich práci a životě v Paříži. **INFORMUJTE SVĚ ZNÁMÉ A PŘIJĎTE VŠICHNI !**

*

Zajímavosti z domova i ze světa

- Francouzská firma *Matra Transport* podepsala s pražskými Dopravními podniky smlouvu na modernizaci trasy C pražského metra.

■ V den lidských práv 10. prosince 1993 byla na nádvoří ženské vězniče v Pardubicích odhalena deska k uctění památky žen, vězněných z politických důvodů v letech 1938 - 1989.

■ Na německého občana z Drážďan Waltera Schäfra, vyučeného malíře pokojů, byl vydán mezinárodní zatykač. Spolu s českým partnerem založil společnost *Immo-Tex* a prostřednictvím propagace sliboval velké zisky všem, kteří se stanou tichými společníky jeho firmy. Na lákavou nabídku dvanáctiprocentního úroku získal jen v Plzni 2490 klientů a prokazatelně 130 milionů korun. (V Ústí n. L. "jen" 20 milionů). V říjnu 1992 se všemi doklady a seznamy z ČSFR tajně odjel, pravděpodobně do Brazílie, neboť se těsně před odjezdem oženil s brazilskou státní příslušnicí.

■ V polovině ledna odstoupil ministr kultury ČR *Jindřich Kabát* a do této funkce - na návrh lidovců - byl jmenován nestraník *Pavel Tigríd*. Nový ministr kultury bude postaven před problémy, které v kulturní oblasti stále trvají, protože jeho předchůdci působili matným dojmem a zpozdlněla kulturní obec, která se ráda spolehala na stát, pozbyla svoji "porevoluční" euforii. Dodnes chybí zákon o neziskových organizacích, památkový zákon a další právní úpravy. Panu Tigrídovi a jeho práci v tomto nevděčném resortu přejeme hodně zdarů.

Pavel Tigríd
ministr kultury ČR.

■ Na valné hromadě AFT (L'AMITIÉ FRANCO-TCHÉCOSLOVAQUE) dne 30. ledna 1994 bylo hlasováním rozhodnuto, že se název spolku změní na L'AMITIÉ FRANCO-TCHÉCO-SLOVAQUE (AFTS).

■ Jeden z nejslavnějších čs. letců *Ján Ambruš*, generálplukovník letectva, zemřel 12. ledna tr. v Chicagu ve věku 94. let. Jako velitel 312. čs. stíhací peruté se zúčastnil bitvy o Anglii, v r. 1946 byl povýšen na generálmajora, ale o dva roky později ho Gottwald degradoval na vojína. Protože mu hrozilo zatčení, odešel v r. 1948 znovu do exilu.

■ Summit NATO v Bruselu nabídl evropským postkomunistickým zemím - v náhradu za členství v NATO - projekt, nazvaný "Přátelství pro mír" jakousi útechou pro rozčarované politiky ve střední Evropě. Americký prezident v Praze sice řekl, že je "teoreticky možné", aby se některá z těchto zemí stala členem NATO dříve než ostatní, ale je jasné, že ve velké míře bude záležet také, a možná hlavně, na Rusku. Dal-li Jelcin loni na podzim najevo, že nemíni odstoupit země visehradské čtyřky Severoatlantické alianci, a že by Rusko rádo spolugarantovalo jejich bezpečnost, USA a západní Evropa ruské přání respektují.

■ *Quatorze artistes autour de la Revue K.* - Pod záštitou *Mme B. Chirac*, předsedkyně Association LE PONT NEUF, vystavují (do 29. dubna tr.) v siní této asociace 31, rue du Pont-Neuf 75001 Paris, dvě skupiny českých výtvarných umělců.

KONZULÁRNÍ ODDĚLENÍ VELVYSLANECTVÍ ČR VZKAZUJE:

■ Po rozdělení ČSFR potřebuje každý občan, ať doma nebo v zahraničí, doklad o státním občanství České republiky. Toto osvědčení si může občan žijící ve Francii opatřit buď sám na příslušném matričním úřadě při pobytu v republice nebo prostřednictvím konzulárního oddělení velvyslanectví České republiky v Paříži.

V této souvislosti dochází také ke změnám v platnosti pasů. Platnost pasů ČSSR končí v mnoha případech již ve druhém pololetí r.1994 bez ohledu na to, jaká doba platnosti je v pase uvedena, proto doporučujeme jejich výměnu za pasy ČR. Platnost pasů ČSFR končí dne 31. 12. 1994, po tomto datu budou platné pouze s přeliskou České republiky. Toto označení mohou provádět též konzulární oddělení, ale žadatel se musí vykákat osvědčením o státním občanství České republiky. Vzhledem k tomu, že vyřizování žádostí o cestovní doklad může trvat až tři měsíce, doporučujeme vám, abyste se se svými osobními nebo písemnými dotazy obraceli včas na :

Konzulární oddělení velvyslanectví České republiky 18, rue Bonaparte, 75006 PARIS, tél. 44 32 02 00,

kteří je otevřeno od pondělí do pátku od 9,00 do 12,00 hod. Rádi každému jeho konkrétní případ vysvětlíme.

Konzulární oddělení ČR.

■ **"POMOZTE PAVLÍKOVÍ!"** Pod tímto jménem se ustavila v rámci *České katolické misie* v Paříži malá skupina dobrovolníků, kteří chtějí pomoci jedenáctiletému *Pavlovi Heřmanovi* z Prahy k úplnému nebo částečnému uzdravení. Postižen ve věku šesti let Addisonovou chorobou, která je způsobena metabolickou poruchou tuků, potřebuje náročnou léčbu a náročné ošetřování, které mu s nadlidským úsilím a láskou poskytuje jeho matka a rodina. Kdo z vás se chce a může ke skupině *Pomozte Pavlíkovi* připojit (napsáním dopisu, zasláním pohlednice, radou, peněžní částkou apod.), přihlaste se u paní Mileny DENOT 7, rue Jean Macé 91300 MASSY

Zaznamenali jsme *pro rozumné čtenáře: seznamujeme je s fakty a názory a ponecháváme jim volnost, aby si vytvořili vlastní úsudek.*

● ... 28. a 29. ledna tr. byla v pařížském *Centre d'animation Mathis* provedena žáky *Divadla konzervatoře v Praze* divadelní hra J.Voskovce, J.Wericha a J.Ježka, *Těžká Barbora*. Pro mne - obdivovatele *Osvobozeného divadla* - to byla jedinečná příležitost spatřit na jevišti jednu z her, které znám pouze z knih, fotografií a dobových gramofonových nahrávek. Přiznávám, že jsem byl podanou interpretací dosti překvapen, někdy i šokován - ne nutně ve špatném smyslu : pouze jsem nevěděl, nejde-li o jinou hru. Hlavní rozdíl tkví v absenci Ježkova jazzového orchestru, zastoupeného zde basou, kytarou, bubnem, chřestítkem a "orchestrem" z lidských hlasů. Jestliže u některých písní toto ochuzení ani tolik nevádí, jiným vyložení škodí (např. písní *Vy nevíte, co je středověk*) [...].

Tyto nedostatky však nepřekrývají řadu stránek kladných : hra těchto mladých adeptů herectví je svěží, plná života, vynalézavosti i improvizace [...]. Vynalézavost se jeví také ve výpravě J. Voseckého : scéna, složená jen z několika málo elementů, umožňuje měnit dekoraci každého obrazu před zraky diváků, kostýmy jsou jednoduché a výstižné, někdy originální svou "aktualizací", např. použitím prvků z uniformem Rudé armády do kostýmů okupačních Yberlandských vojsk.

Závěrem asi toto : [...] nezasloužily by si hry V+W inscenaci náročnější a profesionálnější (třeba za spolupráce s pražského orchestru *The Original Prague Syncopated Orchestra*), tedy pokud možno co nejbližší původním hodnotám originálu ?

* Václav Stránský.

V návaznosti na úspěšné pařížské představení "Těžké Barbory", pokračují v CENTRE MATHIS další česká představení : dne 23., 24., a 25. března účinkuje folklorní skupina z Pardubic, a 27., 28., a 29. dubna tr. se uskuteční divadelní, hudební a filmové pásmo ve stylu LATERNY MAGIKY. Začátky představení vždy ve 20 h 45, vstupné 50 a 70 Frs. Informace podává : EURO-THEATRES SANS FRONTIERES, CENTRE MATHIS 15, rue Mathis 75019 Paris, tél 40 34 50 80.

● ... "Česká republika má nejvyšší čas, aby zákonem dala zřetelně najevo, jaký vlastně má na památkách zájem. Existuje reálná možnost, že ze všech historických staveb, které tu ještě zbyly, zbudě za pár let jen několik falešných fasád", říká docent katedry dějin umění na Karlově univerzitě Mojmir Horyna. A šéf severočeského Památkového ústavu S. Flesar varuje: "Pokud se nezmění způsob ochrany, spadne v našem kraji do deseti let polovina historických objektů".

Respekt 04 / 94

● ... Pokud stát vyhlásí nějakou budovu za kulturní památku, omezuje vlastnická práva majitele, což je podle Ústavy možné pouze "ve veřejném zájmu zákonem a za náhradu". Památkový zákon z r. 1987 však žádnou náhradu vlastníkům nepřiznal.

Pro následky není třeba chodit daleko: nedávno byl odstřelen novobakovní Špačkův dům na pražském Novém Městě, proslulý dům a restaurace "U Glaubiců" na Malé Straně se propadl od střechy až do přizemí, při zařizování hotelu "U Karla IV" na Úvoze bylo vybouráno renesanční schodiště, kostel sv. Michala na Starém Městě byl prodán v dražbě... Od památkového zákona odborníci požadují, aby jim dal možnost účinně zasáhnout proti lhostejnosti a barbarství. Každá díra ve střeše historického domu je i dírou v naší paměti, která vytváří život bez minulosti. *P. Holub, J. Brabec*

Četli jsme knihu

P. Antonín Bernáček, VE VÁLEČNĚ ARÉNĚ 1938 - 45
plukovník v. v. V r. 1993 vydalo Katolické nakl.
COR JESU, Český Těšín

Pokořená Francie musela živit německé okupační armády a proto civilní obyvatelstvo hladovělo. Také bývalí čs. vojáci v pracovních četách byli podvyživeni. Tehdy solidarita a přátelství mnohdy znamenaly záchranu života, proto toto období své sociální a náboženské aktivity pokládám za nejvýznamnější a nejšťastnější.

Čs. sociální ústředí v Marseille zřídilo v r. 1940-41 středisko a školu pro děti a mládež ve Vence na francouzské Riviéře s dr. Fišerou v čele, a čs. vojákům umožnilo pracovat v zemědělství na předměstí Marseille i v departementu Corrèze, aby se vyhnuli pracovním táborem. Ale 11. listopadu 1942 německá armáda obsadila proti vůli vlády ve Vichy celou Francii. Již druhý den, 12. listopadu, zabralo Gestapo kanceláře Čs. sociálního ústředí, zatkló ředitele dra Oldřicha Dubinu i jeho ženu Marušku, několik úředníků a vojáků a odvezli je do koncentračních táborů v Německu. (Odkud se dr. Dubina s paní šťastně vrátili). Také mne v lyonském semináři hledalo Gestapo, proto jsem se ukryl v dětské nemocnici, a někteří vojáci z farmy v Corrèze přešli k francouzským partyzánům (K. Fiedler, E. Řehák, L. Mániček, F. Boublík a další). (...)

František Francán z Marseille mi ve svém vzkazu položil otázku, zda bychom neměli opustit Francii nebo navázat spojení s partyzány. Po dlouhém uvažování jsem se rozhodl opustit Francii a dostat se přes Španělsko a Gibraltar do Anglie k našim ozbrojeným jednotkám. Ředitel semináře můj plán schválil a tak lyonský jezuita a partyzán P. Chailier nám opatřil falešné francouzské doklady a pomohl zajistit cestu přes Pyreneje. K tomu nám dal kardinál Gerlier krásné doporučení, v němž žádal každého člověka dobré vůle o pomoc v náš prospěch. Prokázal tím velkou odvahu, neboť musel v případě našeho zatčení počítat s koncentračním táborem. Abych svému příteli usnadnil přechod přes hranice, opatřil jsem mu také kněžskou sutanu, abychom jako bohoslovci nebudili pozornost. V rychliku z Marseille jsme měli kupé, kde u dveří seděl vyšší německý důstojník a četl tlustou knihu. Pozdravili jsme francouzsky a usedli k oknu. Mnoho jsme nemluvili, aby nás neprozradil český přízvuk. (...)

Perpignan jsme se rozhodli opustit na Hod boží vánoční. Během Štědrého večera jsme se rozloučili s přáteli, Deckerovi nás zásobili jídlem a přáli šťastnou cestu. Tuto noc jsme nespali. Ještě jsme poděkovali řediteli semináře za pohoštění a odebrali se do katedrály na půlnoční mši. Vzpomínali jsme na české vánoce, na vánoční stromky, sníh, zvyky při štědrovečerní večeři, na rodiče, přátele, naše minulé vánoce s kamarády... U holé zdi ka-

seděli D. Duka (nyní provinciál dominikánů) a jezuita F. Lizna. Po absolvování této "univerzity života" v listopadu 1981, jsem začal pracovat jako dělník a současně jsem se zapojil do fungující sítě samizdatu, křesťanského i chartovního.

Oběžník : A studium teologie ? Pak ten litoměřický seminář vyšel ?

V. Umlauf : Ne, po Borech mne v Litoměřicích třikrát odmítli. Před listopadem 1989 jsem tedy pendloval mezi tajným studiem teologie, filozofickým kroužkem v Brně, redakcí neoficiálního časopisu Velehrad a jeho tiskárnou, vazárnou knih pro edici "Prameny" (již šéfovali skvělý Jiří Müller a prof. Jelínek, pozdější rektor MU), překlady pro křesťanský samizdat, jazykovou školou v Brně a - kotelnou, kde jsem pracoval.

Oběžník : Po listopadu 89 se vše změnilo ?

V. Umlauf : Polistopadové období bylo v Brně dost krušné, pomatený dav, kterému svoboda najednou spadla do klína, nevěděl co s ní, obvyklých stranách NF raději pomlčím. Nyní se stalo jakousi módou napadat některé chartisty za jejich bývalé členství v KSČ, přičemž se pomíjí a neuznává dvacet let jejich činnosti. K tomu jen svou osobní zkušenost : s těmito lidmi jsem prožil deset zajímavých let, ale spolupracoval bych i s těmi, kteří je nyní napadají - škoda, že jsme se jaksí nepotkali tam, kde se tvořila budoucnost státu. Samozřejmě, že nemohu mluvit o osobních zkušenostech z padesátých let. Po listopadu jsem se držel stranou, ale když začaly v Brně konflikty, přátelé ze samizdatu mne vyzvali, abych přiložil ruku k dílu. Tak jsem se stal nechtěně šéfem krajského volebního štábu OF a volebním zmocněncem za Jihomoravský kraj.

Oběžník : Tato funkce trvala samozřejmě jen do voleb ; po nich byla cesta do Litoměřic volná ?

V. Umlauf : Po volbách v r. 1990 jsem byl přijat ne v Litoměřicích, ale v nově otevřeném semináři v Olomouci, kde jsem po roce studia vstoupil k jezuitům. Dvouletý noviciát probíhal částečně na Hostýně, později jsme se přestěhovali do Kolína, kde je noviciát dodnes. Protože jsem mluvil trochu francouzsky, poslali mne po řeholních slibech v září 1993 jako novopečeného jezuitu do Paříže, kde studuji v Centre Sèvres společně s P. J. Blahou. Mám zde absolvovat celá základní studia teologie a filozofie, tj. čtyři roky. Je to, jak doufám, dost dlouhý čas na to, abych poznal zdejší prostředí, francouzskou církev a kulturu, i českou komunitu věřících. Ostatně, s mnohými zdejšími věřícími (laiky i kněžími), kteří nám v těch těžkých dobách pomáhali, jsme zůstali přátelé dodnes.

Děkujeme za rozhovor.

*
* *

Na Českou katolickou misii a na Oběžník přispěli

Anonym 1	Challier	Kubů	Poupet
Anonym 2	Jírovec	Machová	Smutek
Bischof	Knopová	Mensdorff-P. B.	Švob
Flipo	Korbel	Novák F.	Vrzala
Havliček	Korecký	Novotný S.	

Všem dárcům upřímně PÁN BŮH ZAPLAT!

tedrály jsme se cítili chudí a opuštění - a přece jsme za hodinu po mši vycházeli silní. S Kristem jsme začínali novou epochu našich životů. I On byl chudý, i On musel utíkat před vrahy, i Jeho život byl naplněn utrpením...

Se svátečními myšlenkami jsme nastupovali časně ráno do vlaku jedoucího do lyžařského střediska Font-Romeu vysoko v Pyrenejích. Byl to malý horský vláček se třemi vozy, napěchován lyžaři, ale ještě jsme našli místo v jednom kupé u okna. Nikdo si tam nesedl, protože od netešnicích oken táhl ledový vzduch a uvnitř se netopilo. Šetřilo se světlem i topením. Zabalili jsme se do svých pelerín a snažili se usnout. Ale zima, únava a hlavně strach nám bránily ve spánku. Modlil jsem se chvílemi růženec a věřil v pomoc Boží. V jedné stanici náhle vstoupil do našeho vozu průvodčí s policií: "La police! Předložte občanské průkazy!" Ukázali jsme je zdálky, neotevřené. Policista se s tím spokojil, poděkoval a odešel. Jaké štěstí! Zde mohlo končit naše cestování a naše plány. Poznamenal jsem jako Don Camillo: "Pane, to není vše, ještě nás čeká stanice ve Font-Romeu a přechod přes španělsko-francouzské hranice!"

(*Silné kráceno*)

*

Zájemcům, pokud se přihlásí, se pokusíme knížku vzpomínek P. A. Bernáčka opatřit. Záznamy přijímá paní A. Stránská, tel. 46 70 44 19.

ROZHOVOR

s VÁCLAVEM UMLAUFEM SJ

V loňském prosincovém Oběžníku jsme otisli rozhovor s P. J. Blahou, nyní přinášíme výsledek našeho rozhovoru s dalším studentem teologie v Paříži, Václavem Umlaufem.

Oběžník: Rádi bychom o Vás věděli co nejvíc, řekněte nám tedy něco pěkného o sobě a myslíte si při tom, že vyplňujete kádrový dotazník.

V. Umlauf: Říkat něco o sobě je nevděčný úkol, protože se většinou není čím chlubit. A pokud ano, tak to svědčí o jistě nevychovanosti. Takže k dotazníku: narodil jsem se 21. února 1960 v Luhačovicích, otec učitel na místní ZDŠ, matka zdravotní sestra v lázních, mladší bratr. Rodiče pocházeli z venkova, oba byli zvyklí od dětství tvrdě pracovat, život se s nimi nemazlil. Něco z jejich natury přešlo i na mne, což pokládám za pozitivní vklad. Gymnázium ve Zlíně jsem začal v r. 1975 se zájmem o přírodní vědy a chemii.

Oběžník: To s teologií souvisí dost málo.

V. Umlauf: Zvrat nastal asi po třech letech, kdy jsem po menší krizi víry upravil svůj vztah k Bohu. Rodiče byli věřící katolíci, i když otec - učitel, musel svou víru skrývat. K mírnému zděšení rodičů jsem odmítl skládat zkoušky na vysokou školu, protože jsem se rozhodl vstoupit do semináře. Doma bylo dusno, a tak jsem odešel zatím pracovat na Mostecko jako horník. Jenže v té době jsem navázal styky s Chartou 77 (přes rodinu Němcových v Praze) a když jsem - po zatčení pražské skupiny koncem roku 1979 a po invazi v Afgánistanu - začal na šachtě říkat co si o věci myslím, přijela si pro mne mostecká StB. Za pobuřování, za písemný styk s Anglií a za poškozování zájmů republiky v cizině, jsem byl odsouzen na tři roky. Ale známi v Praze se mne ujali, Amnesty International také a tak jsem po odvolání u krajského soudu skončil s 20 měsíci na Borech s J. Dienstbierem na oddělení a V. Havlem o blok dál. Z kněží zde v té době

Ať je smutno - jen když je trochu veselo

Stará paní vzpomíná na válečná léta : *Stále jsme se modlili a tak Bůh k nám byl milostivý. Všechny bomby dopadly na opačný konec města.*

P. A. de Mello SJ

☞ V roce 1964 jsme si postavili chalupu, protože kluk ji zapálil. Omylem, sirkami. (...) Dnes se do ničeho nepletu, do žádného podniku se netlačím. Bývalé vysoké vojenské představitelé a dnes podnikatele Vacka a Zbytky obdivuji. Obdivuji je v tom špatném smyslu. Měli by jít do ústraní, a tím to končí, protože zbytečně zadávají problémy. Ale kdyby mě byli brali, tak by mě možná do nějaké akciovky vzali, ale oni mě do žádné akciovky nezvali...

Býv. šéf 13. oddělení ÚV KSČ Rudolf Hegensbart - Český deník 7. září 1993.

***

Jedině, v čem jsou partajní bonzové proletáři - ti v letadlech, helikoptérách, li-muzinách - je čeština. Stačí, aby otevřeli hubu, a hned je člověku jasné - ano, to jsou praví proletáři češtiny.

Jan Zábrana v r. 1975

***

VELKOUZENÁŘI VPŘED. ZPÁTKY NI KROK !

✿ Jihomoravské městečko Valtice má proti ostatním městům velkou výhodu : uchoval se zde "feudální" typ krajiny v takové čistotě a velikosti, že to v Evropě nemá konkurenci. *Je to jedinečné umělecké dílo z rostlin, terénu, vody a slunce*, říká ředitel Památkového ústavu v Brně Z. Novák.

Asi proto starosta Valtic Ladislav Rollinek, uzavírá s americkou firmou Shatuck smlouvu na vybudování valtického turistického komplexu, který bude vybaven třemi hotely a golfovými hřišti, sedm set metrů širokým Evropským obchodním centrem, novou ubytovací vesnicí, tenisovými kurty a parkovišti aut. *Do nových obchodů se budou sjíždět lidé z okolí třiceti kilometrů a vyřeší se tím i problémy s nezaměstnaností*, pochvaluje si starosta, který nedávno zamítl plán na rozšíření chráněné krajinné oblasti Pálava s tím, že *pravidla ochrany přírody brání podnikání*. Valtické zastupitelstvo svého lídra podporuje, neboť o jeho manažerských schopnostech nepochybuje.

***

"Památková péče dnes vypadá stejně jako za bolševika". Nezáměr ministerstva i české vlády o kulturní dědictví je podle předsedy Asociace restaurátorů P. Siegla těžko pochopitelný. Cenu chráněných památek si naopak dobře uvědomují zloději. Poutní kostel u Trhových Svin byl minulou zimu vykraden sedmkrát, k běžným zvykům v pohraničí patřilo "udělat" cestou do Bavor kapličku a vrátit se s mikrovláknou troubou.

***

Z mudroslovi jistého národa
středoevropského :

*Kůň je nebezpečný zezadu.
kozel zepředu,
blbec ze všech stran.*

.....
Attention, changement d'adresse: CENTRE SEVRES
35 bis rue de Sèvres 75006 PARIS, tél. 44 39 75 00

OBĚŽNÍK – bulletin de la Mission Catholique Tchèque de la région parisienne
Certificat d'inscription n° 52316

Périodique paraissant 6 fois par an, abonnement : 20 F

Editeur responsable : P. Petr Kolář SJ – 35, rue de Sèvres, 75006 PARIS – tél. 45 44 58 91

Les abonnements par chèque à l'adresse :

MISSION CATHOLIQUE TCHÈQUE, CCP 201 38 63 M Paris